Марійка Підгірянка

Хлопчик і ластівка

Ластівочко мила,
Де хочеш літати?
Чи тобі не шкода
Ггніздечко лишати?

— Шкода милий хлопче,
Але що чинити?
Як зима настане,
Тяжко буде жити.

— Путь тобі щаслива
Хоть і далеченька!
Прилітай здорова
На весні, рідненька.

— Прилечу, мій хлопче,
Із чужого краю,
Під твоїм віконцем
Пісню заспіваю.

* * *

Прогулянка

У Юрчика малі ніжки,
В бабусі старенькі —
Підуть собі поволеньки
У гай зелененький.

В тому гаї бджілки грають,
Пташечки співають,
Метелики — веселки
По квітках літають.

* * *

Верховина

Блакитне небо в головах,
А в ногах — ліси сині.
Орли мандрують в небесах,
Овечки — в полонині.
Соколом бистрим біжить зір
По рідній всій сторонці —
По збоччах гір, зелених гір,
На лан, блискучий в сонці.

* * *

Ганнусина пісенька

Співаночки, мої любі,
Де я вас подію?
Понесу вас в полонину,
З вітрами розвію.

А там будуть вівчарики
Вівці випасати,
Будуть мої співаночки
У траві збирати.

Будуть, будуть вівчарики
Білі вівці пасти,

Будуть мої співаночки
У трембіту класти

* * *

Смерічка

Дзвонить, грає срібна річка,
А в криштальну воду
Задивилася смерічка
Та й на свою вроду.

Гей, виросла ж та й висока,
Та нема їй пари:
Пила воду із потоку
І сивої хмари.

Брала пахощі з повітря
У весняну пору;
Вибуяла так на вітрі,
Виросла угору!

* * *

Ліс

Шумить верхами буйний ліс –
Дуби, берези, буки.
Співає сойка, свище дрізд
І воркотять голубки.

Стрибає білка по верхах,
Дітей зозуля кличе.

Вітрець шепоче в галузках,
В ярку потік мугиче.

Цілує сонечко листки
У ніжній, теплій ласці,
Гриби наділи шапочки
Так само, як у казці.

* * *

Пробудилася бриндушка

Пробудилася бриндушка:
день-дзень!
Смійся, квітко-подружко,
вже день!
Пробудилася пташка:
ціт... ціт...
Встань же, люба дитинко,
ледь світ!
Глянь же, сонечко ясне встає,
встає,
Все на світі прекрасне
дає:
Дає радість і силу
ураз,
І ту весноньку милу –
для нас!

* бринда — те саме, що дримба, варган — гуцульський музичний інструмент

* * *

Гостинна хата

Тесляре, тесляре, збудуй мені хижку
В зеленім садочку, в квітучім затишку.

Змуруй мені, муляре, піч та й рівненько,
Щоб в хаті зимою було всім тепленько.

Ти справ мені, столяре, двері й віконця,
Поріг від дороги, а вікна до сонця.

А ти мені, скляре, встав скло ясне в рамку,
Аби мені сонце світило від ранку.

Ковалю, ковалю, зготов мені ключик,
І сильні завіси, й замочок блискучий.

Я буду раденько замок відмикати,
Щоб ви не минали гостинної хати.

* * *

Розмова з місяцем

("Ой місяцю, місяченьку")

Ой місяцю, місяченьку,
Срібнолиций стороженьку,
Що сторожиш ти?
Я сторожу цілу нічку
Гай і поле, ліс і річку,
І сільські хати.

Ой місяцю, місяченьку,
Срібнолиций стороженьку,
Хто є в тих хатках?
Там сплять діти в колисочках,
Сон цілує їхні очка,
Бачать мрії в снах.

Ой місяцю, місяченьку,
Срібнолиций стороженьку,
Про що мрії ті?
Про край рідний, край єдиний,
Про майбутнє України
Снять діти малі.

Ой місяцю, місяченьку,
Срібнолиций стороженьку,
Чи здійсняться сни?
Стануть діти підростати,
Для народу працювати –
І здійсняться сни.

* * *

Тихий вечір

Тихий вечір, тихий, красний.
Над горами місяць ясний
Пасе зорі, завертає,
На трембіті виграває.

Ходить місяць аж до ранку,
Зоря вийшла на полянку.
Ой місяцю-місяченьку,
Зганяй зорі помаленьку.